

Fór til arbeiðis ein morgun — kom aftur níggju mánaðir seinni!

Orð og mynd
Dagny Joensen

Tá Adolf Rubeksen ein goðan dag í október mánaða 1981 fór til arbeiðis, visti hann tibetur einki um, at hann fyrst skuldi koma inn um egnar dyr aftur níggju mánaðir og ein dag seinni!

Adolf Rubeksen var fyrri óhappi á arbeiðsplássi sínum. Vanlukkan hendi, tá Adolf Rubeksen, arbeiðsmaður, á arbeiðsplássi sínum, skuldi bjálva undir tekjuni á einum stórum idnaðarhúsum í Havn. Hann var so óheppin, at hann snávaði á og datt seks metrar!

— Eg fann meg sjálvan aftur á 8. hædd á Lands-sjúkrahúsinum triggjar dagar seinni, sigur Adolf Rubeksen.

Hann hevði verið hjá lækna dagin fyrri vanlukkan hendi, tí hann var vorðin ovurviðkvæmur fyrri glasull, sum var bjálvingarevni hann arbeiðið við.

— Eg lá í gips allur sum eg var, tí eg var illa løstaður. Eg breyt handliðina, armin, knæðið, anklin og vinstra hond bleiv lamin av fallinum.

— Í fyra og ein hálvan mánaða lá eg á Lands-sjúkrahúsinum og fór beinleiðis haðani til Danmarkar á uppvengingarheim í Hornbæk.

— Tá eg slapp inn um egnu dyr aftur, hevði eg verið burtur í níggju mánaðar og ein dag, sigur Adolf Rubeksen.

Av tí at tað var ein arbeiðsvanlukka, fekk Adolf Rubeksen 447.000 krónur í endurgjald. Hann er eisini 100 pst. avlamin, kann ikki arbeiða og fær nú pensjón.

Tó at hetta skuldi gjørt gerandisdagin lættari, so er tað veruliga ikki so, heldur Adolf, tí eg kenni,

at eg sum persónur eri tikin av ræði av teimum, sum áttu at stuðla meg.

— Grundin til, at eg komi fram við hesum er, at eg ivist ikki í, at nóg fólk sita óhjálpt kring landið, og sum skilja líka litið sum eg, av tí sum fer fram.

— Tá eg fekk tilkent hægstu avlampsjón og endurgjaldið var staðfest av Vanlukkutryggingini, so helt eg, at nú fór at ganga betur, tí eg av hesum kundi gera ymiskar ábøtur í heiminum, sum er neyðugt hjá mær.

Soleiðis er tað ikki í veruleikanum, tí Yvirverjuráðið hevur bundið peningin, so eg ikki kann fáa hendur á hann.

— Eg kenni meg sum eitt menniskja, sum vegna brek og sjúku eri tikin av ræði. Teir hava ómynduggjørt meg, og tað haldi eg vera órættvist!

Av tí at rentuinnntøkan av innistandandi peninginum verður mettur sum inntøka, kann Adolf Rubeksen ikki fáa stuðul til hjálptil og neyðugan heilivág.

Orsakað av brek í rygginum, keypti Adolf eina song, sum kundi bota um hetta. Hann sendi umsókn til Færoernes Ulykkesforsikringsráð, men har noktaðu teir at lata stuðul. Av tí at talan ikki var um eina sjúkrasong — pláss er ikki til eina slíka — so var ikki møgult at lata stuðul.

Á Almennastovuni verður sagt, at Adolf Rubeksen fær hægstu avlampsjón, men av tí at hann hevur rentuinnntøku av endurgjaldsupphæddini, sum er mett sum inntøka til hann fyllir 67 ár, so fær hann bert tí upphædd frá stovninum, so savnaði peningurin svarar til tað

avlampsjónistur fær. Rentuinnntøkan verður góldin tvær ferðir árliga.

Nú er komið til, at heimahjálpin sum Adolf Rubeksen fær tveir og ein hálvan tíma dagliga, er sett upp við 540 krónur til 800 krónur, móti 260 krónur, sum hann hevur góldið higartil.

— Úrslitið er, at eg nú fái útgóldið 1402 krónur frá Almennastovuni um mánaðin, umframt renturnar, tvær ferðir árliga.

— Tað er ógjørlegt hjá mær at fáa endarnar at rokka til, tí vanligu útreiðslurnar eftir vanlukkuna eru vorðnar so stórar. Eitt nú skal eg hava heilivág, sum eg ikki fái stuðul til.

Eg kann einki gera og siti bert fyrri einki. — Hetta í sær sjálvum er torført at greiða, men tá ein eisini skal berjast við búskaparligar trupulleikar, so haldi eg tað vera óbóðið, sigur Adolf Rubeksen.

Jógvan Andreasen, dómari er formaður í Færoernes Ulykkesforsikringsráð, sum ásetur upphæddina, tá fólk vegna vanlukku gerast óarbeiðsfør. Hann sigur at endurgjaldið verður givið eftir aldri og ársinntøkuni hjá tí einstaka, áðrenn vanlukkan hendi.

— Um ein persónur verður 100 pst. óarbeiðsførur fær hann í endurgjald 2/3 av ársinntøkuni frammanundan vanlukku og síðan eftir hvussu gamal viðkomandi er.

Persónurin skal samstundis geva boð um, hvussu hann vil nýta peningin, annaðhvørt um endurgjaldið skal kapitaliserast ella koma til útgjaldingar sum renta av upphæddini.

Um viðkomandi ynskir

Adolf Rubeksen: — Eg kenni meg sum eitt menniskja, sum vegna brek og sjúku eri ómynduggjörður av myndugleikanum

endurgjaldið kapitaliserast, so verður upphæddin latin, men samstundis sett í Yvirverjuráðið.

Jógvan Andreasen sigur, at henda mánagongdin at seta peningin í Yvirverjuráðið, verður fylgd í øllum forum, tí ráðið ikki hevur grundarlag at døma í viðurskiptum hjá tí einstaka.

— Tá ein persónur verður

avlampsjónistur broytist støða hansara, og vit kunnu ikki vita, hvussu framtíð hansara verður.

Í veruleikanum binda vit peningaupphæddina fyrri at verja avlampsjónist, eitt nú móti skuld, men eisini tí peningur í Yvirverjuráðnum gevur hægstu rentu, sigur Jógvan Andreasen.

og Snáka eru, fara tey at vita, hvat hetta er: eini hús av klæði!

Her verður uttan at hava fremstafingur á lofti nert við álvaramál sum hetta er vera góður við fuglin og at fara væl við náttúruni.

Um fyrru bókina skrivir Guðrun Gaard hetta í Barna- & ungdomsblaðið:

Snøkil og Snáka í haganum

21. s. litmyndir. 36 kr. eint. Bokadeild Føroya Lærarafelags

Stutt — nóg so stutt — fyrri jól kom barnabókin Snøkil og Snáka, sum Guðrun Gaard hevði skrivað og teknað litmyndir í.

Og longu nú, 4 mánaðir seinri, er onnur bókina á baki: Snøkil og Snáka í haganum.

Í fyrru bókini ferðast hetta fitta vættrarið í býarumhvørv, ja, kom mest sum av tilvild á flogvøllin í Vágum og slapp har ein tur við flogfarinum.

